

עוף החול

זואית קרויזר

החיים נעצרו, כל מה שהיה לפני איננו
 רעידת אדמה, מערבולת, ים שוצף וגועש,
 סוחף, מאיים להטביע
 כל מה ומי שהייתי התפרק באחת
 כמו עוף החול, התפורר
 קול הבכי נשמע, ממרר
 הצער מציף ומכסה את הכל
 היום הפך ללילה, הלילה הפך ליום
 חלום ומציאות מתערבבים
 היכן אני, מי אני ולאן פני
 העולם החדש אינו מוכר
 אין שבילים ברורים
 לאן מכאן הולכים!?!
 איך בכלל ממשיכים!?!
 ובתוך הכאב הנורא מכל
 צצות נקודות קטנות של אור
 נקודות קטנות מלטפות ואומרות
 את לא לבד, אנחנו כאן איתך
 רק הושיטי לנו יד
 הזזתי יד חלשה, כאובה, כבדה
 הזזתי מעט מעט ולאט
 ועם כל תזוזה קטנה
 נקודת האור הלכה והתקרבה
 וככל שזזתי כלפיה היא הלכה והתחזקה
 מאירה, מחממת, מחבקת, תומכת

פותחת שביל בתוך החורבן
שבילון קטן אל עולם חדש
ובשביל הזה אני מוצאת כוחות חדשים,
כוחות לא מוכרים הפורצים מתוך השברים
כוחות של רצון להיאחז בחיים
לצוף מעל הגלים
לשקם את שברי החיים
לא לוותר ולראות בהם דברים טובים
לשים לב אל האהובים הנשארים
להתמקד בטוב ולהיאחז בו חזק חזק,
וככל שאני מתקרבת ונאחזת
עוף החול מתחיל ללבוש צורה חדשה
מתעורר ומתגבר בתוכי רצון לחיות
רצון להודות על הטוב
רצון ליהנות ממתנות הבורא
וב"ה אני מצליחה לראות את הטוב
להודות על הזוגיות, על הילדים ועל הנכדים
למצוא אפיקי התפתחות חדשים
לצמוח ולהעניק לאהובי היקרים.
הכאב לא עוזב, הוא בן לוויה קבוע
שמור לו מקום
לפעמים הוא מונח שקט
ולפעמים הוא גועש ומתפרץ
ובתוך ומתוך מורגש חיבוק ממרומים
יד ההשגחה הנשלחת בחסד וברחמים
נושאת מעל הגלים הסוערים
ומאפשרת חיים בתוך ים הגעגועים.